

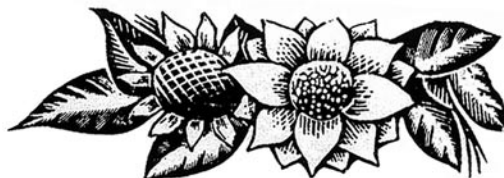
Narcís Bonet

DEU CANÇONS POPULARS CATALANES

Set glosses de cançons populars catalanes

Tres cançons populars catalanes

PER A COR MIXT

Col·lecció Música Coral núm. 10

*Deu cançons
populars catalanes:*

Set glosses de cançons populars catalanes

Tres cançons populars catalanes

per a cor mixt

Narcís Bonet

Traducció dels textos al castellà i a l'anglès.

Transcripció a l'alfabet fonètic internacional.

Coberta: Gravat d'Enric Cristòfor Ricart propietat de la Biblioteca-Museu de Balaguer de Vilanova i la Geltrú, qui ha autoritzat la seva reproducció en aquesta publicació.

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya
(Direcció General de Promoció Cultural).

Transcripció fonètica: Joan Anton Rabella

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: setembre 2000

© Narcís Bonet

© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 93 318 06 05 - Fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es / www.dinsic.com

Imprès a Barcelona Digital
Rosselló, 77, bxos. - 08029 Barcelona

Dipòsit legal: B-15.714-2001

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10, E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

PRÒLEG

En aquest *Recull de cançons populars* per a cor a quatre veus mixtes, hi ha un grup de tres cançons –*Sa ximbomba*, *Muntanyes del Canigó* i *La filadora*– en què la melodia harmonitzada es repeteix invariablement, encara que l'harmonització pugui variar segons les estrofes, com en *La filadora* (1951) i *Muntanyes del Canigó* (1952). *Sa ximbomba*, la melodia de la qual em fou proposada per un monjo mallorquí, fou la meua primera experiència en aquest camp, i tingué la sort de plaure a l'enyorat Enric Ribó, que l'enregistrà amb la seva Capella Clàssica Polifònica; anys més tard fou l'admirat Oriol Martorell qui l'incorporà també en un enregistrament de la Coral Sant Jordi, juntament amb dues glosses més de cançons populars nadalenques: *En aquell temps* i *El pobre alegre* (1956). Amb aquestes cançons vaig començar a tractar les cançons populars variant la melodia original, segons el caràcter de cada estrofa, i concretament en *En aquell temps* m'interessà canviar el caràcter tonal de la melodia (en Sol major) per un tractament modal més contrapuntístic.

En *L'Escrivaneta* (1956), composta per a Enric Gispert i el seu Chor Alleluia, vaig desenrotllar més encara el caràcter de glossa de la cançó popular, tallant i retallant –però respectant– els versos de les distintes estrofes de la cançó per fer-ne una història ben argumentada. De *L'enemic de les dones* (1956) només coneixia una sola estrofa de sis versos. L'amic Enric Gispert me'n va escriure els sis versos següents, amb els quals vaig poder fer la glossa de la cançó.

Les melodies de *Quatre mil anys hi havia* (1957) i *Alabem primerament* (1966) em foren proposades per l'Oriol Martorell, i la segona fou composta especialment en homenatge a mossèn Antoni Batlle en el desè aniversari de la seva mort.

La més recent d'aquestes glosses és *El bon Jesuset* (1974), dedicada a Manuel Cabero i el Cor Madrigal per a la seva abundosa col·lecció de nades. En la primera estrofa la melodia es presenta tot nua; la segona estrofa, tractada modalment amb un simple contrapunt, prepara la tercera estrofa, ben difícil d'entonació, pel seu tractament enharmònic, que considero una de les característiques de la meua obra de compositor.

Narcís Bonet
París, març de 2000

PRÓLOGO

En el presente *Recull de cançons populars* (Recopilación de canciones populares) para coro a cuatro voces mixtas hay un grupo de tres canciones -*Sa ximbomba* (La zambomba), *Muntanyes del Canigó* (Montañas del Canigó) y *La filadora* (La hilandera)-, donde la melodía armonizada se repite de forma invariable, a pesar de que la armonización pueda variar según las estrofas, como en *La filadora* (1951) y *Muntanyes del Canigó* (1952). *Sa Ximbomba*, cuya melodía me propuso un monje mallorquín, fue mi primera experiencia en este campo, y tuvo la suerte de gustar al añorado Enric Ribó, que la grabó con su Capella Clàssica Polifònica; años después, fue el admirado Oriol Martorell quien asimismo la incorporó en una grabación de la Coral Sant Jordi, junto a dos glosas de canciones populares navideñas: *En aquell temps* (En aquel tiempo) y *El pobre alegre* (El pobre alegre) (1956). Con estas canciones empecé a tratar las canciones populares variando la melodía original, según el carácter de cada estrofa, y en *En aquell temps* concretamente me interesó cambiar el carácter tonal de su melodía (en Sol mayor) por un tratamiento modal más contrapuntístico.

En *L'Escribaneta* (La Escribanilla) (1956), compuesta para Enric Gispert y su Chor Alleluia, desarrollé más aún el carácter de glosa de la canción popular, cortando y recortando -pero respetando- los versos de las distintas estrofas de la canción para convertirla en una historia bien argumentada. De *L'enemic de les dones* (El enemigo de las mujeres) (1956) sólo conocía una estrofa de seis versos. El amigo Enric Gispert me escribió los seis versos siguientes, con los que pude realizar la glosa de la canción.

Las melodías de *Quatre mil anys hi havia* (Cuatro mil años hacía) (1957) y *Alabem primerament* (Alabemos primero) (1966) me fueron propuestas por Oriol Martorell y, en especial la segunda, fue compuesta en homenaje al padre Antoni Batlle en el décimo aniversario de su muerte.

La más reciente de las presentes glosas es *El bon Jesuset* (El buen Jesusito) (1974), dedicada a Manuel Cabero y el Cor Madrigal para su abundante colección de canciones navideñas. En la primera estrofa la melodía se presenta completamente desnuda; la segunda estrofa, tratada modalmente con un simple contrapunto, prepara la tercera estrofa, bastante difícil en cuanto a entonación, por su tratamiento enarmónico, que considero uno de los rasgos distintivos de mi obra como compositor.

Narcís Bonet
París, marzo de 2000

PROLOGUE

In this *Recull de cançons populars* (Compilation of popular songs) for choir of four mixed voices there is a group of three songs – “*Sa ximbomba*” (The Zambomba), “*Muntanyes del Canigó*” (Mountains of Canigó) and “*La filadora*” (The Spinner) – in which the harmonised melody is repeated without variation, although the harmonisation may vary according to the stanza, as with “*La filadora*” (1951) and “*Muntanyes del Canigó*” (1952). “*Sa ximbomba*”, the melody of which a Majorican monk proposed to me, was my first experience in this area, and fortunately it was to liking of the late, dear Enric Ribó, who recorded it with his Capella Clàssica Polifònica. Years later it was the admired Oriol Martorell who likewise included it in a recording of the Choir Group Sant Jordi along with two glosses of popular Christmas songs: “*En aquell temps*” (At that Time) and “*El pobre alegre*” (The Happy Poor Man) (1956). With these songs I began to deal with popular songs by varying the original melody according to the character of each stanza, and for “*En aquell temps*” in particular I found it interesting to change the tonal character of the melody (in G major) for a more contrapuntal modal treatment.

In “*L'Escribaneta*” (The Little Scribe) (1956), composed for Enric Gispert and his Chor Alleluia, I developed the glossal character of the popular song even further, cutting and re-cutting – but always respecting – the verses of each stanza of the song, converting it into a well told story. Of “*L'enemic de les dones*” (The Enemy of Women) (1956) I knew only one stanza of six verses. My friend Enric Gispert wrote the next six verses for me, with which I was able to do the gloss of the song.

The melodies of “*Quatre mil anys hi havia*” (For Thousand Years) (1957) and “*Alabem primerament*” (First Let Us Praise) (1966) were proposed to me by Oriol Martorell and the second was specifically composed in homage to Father Antoni Batlle on the tenth anniversary of his death.

The most recent of these glosses is “*El bon Jesuset*” (Good Little Jesus) (1974), dedicated to Manuel Cabero and the Choir Group Madrigal for their abundant collection of Christmas songs. In the first stanza the melody appears in its most basic form; the second stanza, treated modally with a simple counterpoint, prepares the third stanza, which is quite difficult in terms of intonation, this being due to the enharmonic treatment, which I consider to be one of the distinguishing features of my work as a composer.

Narcís Bonet
Paris, March 2000

PROLOGUE

Le présent *Recull de cançons populars* (Compilation de chants populaires) pour chœur à quatre voix mixtes se compose d'un ensemble de trois chansons – « Sa ximbomba » (sorte de petit tambour rustique), « Muntanyes del Canigó » (Montagnes du Canigou) et « La filadora » (La fileuse) –, où la mélodie harmonisée se répète de façon invariable malgré le fait que l'harmonisation puisse varier en fonction des strophes, comme dans « La filadora » (1951) et « Muntanyes del Canigó » (1952). « Sa ximbomba », dont la mélodie m'a été proposée par un moine de Majorque, fut ma première expérience dans ce domaine, et elle eut la chance de plaire au regretté Enric Ribó, qui l'enregistra avec son Capella Clàssica Polifònica ; des années plus tard, ce fut le célèbre Oriol Martorell qui l'intégra également à un enregistrement de la Chorale Sant Jordi, avec deux variations de chants populaires de Noël : « En aquell temps » (En ce temps-là) et « El pobre alegre » (Le pauvre joyeux) (1956). Avec ces chants, j'ai commencé à utiliser les chants populaires et à en varier la mélodie originale, en fonction du caractère de chaque strophe, et dans « En aquell temps » concrètement j'ai voulu changer le caractère tonal de la mélodie (en sol majeur) par un traitement modal plus contrapuntique.

Dans « L'Escrivaneta » (Le Petit Scribe) (1956), composé pour Enric Gispert et son Chor Alleluia, j'ai davantage développé le caractère de variation du chant populaire, en coupant et recoupant – mais en respectant – les vers des différentes strophes du chant pour le convertir en une histoire bien argumentée. De « L'enemic de les dones » (L'ennemi des femmes) (1956) je ne connaissais qu'une strophe de six vers. Mon ami Enric Gispert m'écrivit les six vers suivants, grâce auxquels j'ai pu effectuer la variation de la chanson.

Les mélodies de « Quatre mil anys hi havia » (Cela faisait quatre mille ans) (1957) et « Alabem primerament » (Nous nous réjouissons d'abord) (1966) m'ont été proposées par Oriol Martorell et la deuxième en particulier fut composée en hommage au père Antoni Batlle pour le dixième anniversaire de sa mort.

La plus récente de ces variations est « El bon Jesuset » (Le bon petit Jésus) (1974), dédiée à Manuel Cabero et le Chœur Madrigal pour leur importante collection de chants de Noël. La première strophe présente la mélodie complètement mise à nu, la deuxième strophe, traitée de façon modale avec un contrepoint simple prépare la troisième strophe, assez difficile quant à l'intonation, de par son traitement enharmonique, que je considère comme l'un des traits principaux de mon œuvre de compositeur.

Narcís Bonet
Paris, mars 2000

PROLOG

In der vorliegenden Recull de cançons populars (Sammlung von Volksliedern) für vierstimmigen Chor finden sich drei Lieder – “Sa ximbomba” (Die Hirtentrommel), “Muntanyes del Canigó” (Berge des Canigó) und “La filadora” (Die Spinnerin) –, in welchem sich die harmonisierte Melodie verschiedenartig wiederholt, auch wenn die Harmonisierung je nach Strophe variieren kann wie zum Beispiel in “La filadora” (1951) und “Muntanyes del Canigó” (1952). “Sa ximbomba”, auf dessen Melodie mich ein mallorquinischer Mönch brachte, war meine erste Erfahrung auf diesem Gebiet und hat glücklicherweise dem unvergesslichen Enric Ribó gefallen, der das Lied mit seinen Musikern der “Capella Clàssica Polifònica” aufzeichnete; Jahre später hat dann der allseits bewunderte Oriol Martorell das Stück mit dem Chor Sant Jordi zusammen mit zwei weihnachtlichen Volksweisen aufgenommen: “En aquell temps” (Zu jener Zeit) und “El pobre alegre” (Der fröhliche Bettler) (1956). Mit diesen Liedern begann ich, die Originalmelodie der Volksweisen je nach Charakter einer jeden Strophe zu variieren. In “En aquell temps” versuchte ich im besonderen, den tonalen Charakter seiner Melodie (G-Dur) durch eine eher kontrapunktistische Modalität zu ersetzen.

In dem für Enric Gispert und seinem Chor Alleluia komponierten Stück “L'Escrivaneta” (Die kleine Ammer) (1956) habe ich noch einmal mehr den Charakter der Volksweisen hervorgehoben, indem ich die Verse der einzelnen Strophen des Stücks immer wieder behutsam verkürzt habe, und sie so zu einer schlüssigen Geschichte werden ließ. Von “L'enemic de les dones” (Der Frauenfeind) (1956) kannte ich nur eine Strophe mit sechs Versen. Enric Gispert schrieb mir die sechs darauffolgenden Verse, mit denen ich schließlich die Volksweise zu Ende führen konnte.

Die Melodien von “Quatre mil anys hi havia” (Vor viertausend Jahren) (1957) und spezielle von “Alabem primerament” (Nun preisen wir) (1966) wurden mir von Oriol Martorell vorgeschlagen. Dieses zweite Lied widmete ich dem Vater, Antoni Batlle, zum 10. Todestag.

Das jüngste Stück der vorliegenden Weisen ist “El bon Jesuset” (Das gute Jesulein) (1974); es ist Manuel Cabero und dem Chor Madrigal gewidmet, der eine reiche Sammlung an Weihnachtsliedern besitzt. In der ersten Strophe weist die Melodie in seiner Urform auf, die zweite Strophe, modal mit einem einfachen Kontrapunkt abgewandelt, bereitet die dritte Strophe vor, welche in bezug auf Intonation wegen ihrer inharmonischen Abwandlung ziemlich schwierig ist. Dies, glaube ich, ist in meinen Stücken eine der kennzeichnendsten Merkmale als Komponist.

Narcís Bonet
Paris, im März 2000

En aquell temps

A Oriol Martorell i la Coral Sant Jordi

(♩ = 66-69)

SOPRANOS *mp*
En a- quell temps — de tant — fre - dor, bres - sà- veu, Ver- ge, un In - fan -

CONTRALTS *mp*
Ai-i! — En —

TENORS *mp*
En a- quell temps — de tant — fre - dor, bres - sà- veu, Ver- ge, un In - fan -

BAIXOS *mp*
Ai-i! — En —

mf
tó. Bres-seu, Ma - ri - a Ver- ge, en som - ni - a un In - fan - tet que mai no

mf
a - - - - - quell — temps — un

mf
tó. Bres-seu, Ma - ri - a Ver- ge, en som - ni - a un In - fan - tet que mai no

mf
a - - - - - quell — temps — un

p
ca - lla, que sem - pre ba - lla i es - tà mort de fred.

In - fan - - - - - tó mort de fred.

ca - lla, que sem - pre ba - lla i es - tà mort de fred.

In - fan - - - - - tó mort de fred. U - na pas -

L'Escrivaneta

15

A Enric Gispert i Anna Nubiola

(♩=108)

Leggiero mp

SOPRANOS *p*
Pe - ti - te - ta l'han ca - sa - da, la fi - lla del Car - me - sí; de tan pe - ti - te - ta

CONTRALTS *mp* *p*
Pe - ti - te - ta l'han ca - sa - da, la fi - lla del Car - me - sí; de tan pe - ti - te - ta

TENORS *mp* *p*
Ai-i! Ai-i!

BAIXOS

mf
qu'e - ra, no en sap cal - çar ni ves - tir. Qui l'en té l'a - mor l'en - dei - xa, qui no el té l'en vol te -

mf
qu'e - ra, no en sap cal - çar ni ves - tir. Qui l'en té l'en dei - xa, l'en vol te -

mf
Qui l'en té l'en dei - xa.

p *mf*
nir. El seu ma - rit l'ha dei - xa - da per - què se'n pu - gui en - gran - dir; Ai-i!

p *mf*
nir. El seu ma - rit l'ha dei - xa - da per - què se'n pu - gui en - gran - dir; se n'és a - nat a la

mf
se n'és a - nat a la

mp *p* *mf*
El seu ma - rit l'ha dei - xa - da, Ai-i!

El bon Jesuset

A Manuel Cabero i el Cor Madrigal

(♩=54 aprox.)

SOPRANOS *mp*

A - vui la neu i ge - bre co - breix la ter - ra ar - reu quan en hu - mil pes -

CONTRALTS

TENORS *mp*

A - vui la neu i ge - bre co - breix la ter - ra ar - reu quan en hu - mil pes -

BAIXOS

6

se - bre ve al món el Fill de Déu; al front por - ta l'au - ro - ra, té un sol a ca - da u -

8

se - bre ve al món el Fill de Déu; al front por - ta l'au - ro - ra, té un sol a ca - da u -

12

dim. *rall. p* *a tempo mp*

llet. Ai, tot m'e - na - mo - ra el bon Je - su - set! Da -

dim. *rall. p* *Ha ha*

llet. Ai, tot m'e - na - mo - ra el bon Je - su - set!

Muntanyes del Canigó

(♩=46)

SOPRANOS *mp* Mun - ta - nyes del Ca - ni - gó, fres - ques són i re - ga -

CONTRALTS *mp* Mun - ta - nyes del Ca - ni - gó, fres - ques són i re - ga -

TENORS *mp* Mun - ta - nyes del Ca - ni - gó, fres - ques són i re - ga -

BAIXOS *mp* Mun - - - ta - - - nyes fres - ques, re - ga -

la - des, so - bre - tot a - ra a l'es - tiu, que les ai - gües són ge -

la - des, a - ra a l'es - tiu, a l'es - tiu, les ai - gües són ge -

la - des, a - ra a l'es - tiu, que les ai - gües són ge -

la - des, a - ra a l'es - tiu, que són ge -

ma - des, que les ai - gües són ge - ma - des. Tres me - sos hi som es -

ma - des, que les ai - gües són ge - ma - des. Tres me - sos hi som es -

ma - des, que les ai - gües són ge - ma - des. Tres me - sos som es -

ma - des, que són ge - ma - des. Tres me - sos — som es -

Traducció dels textos

Castellà

En aquell temps

En aquel tiempo

En aquel tiempo de tanto frío,
mecíais, Virgen, a un Niño.
Meced, Virgen María,
en sueños a un Niño
que nunca calla, que siempre baila
y está muerto de frío.
Una pastora llegó
que guardaba el rebaño:
-Tomad, Virgen María, sueña un pañalito
para abrigarlo y venerarlo.
Mas ¡ay!, cuando la Virgen lo ha envuelto
i en el pesebre lo ha puesto,
mueve las piernecitas, sus pequeños hombros,
manos y bracitos, las lagrimitas,
muy dulces caen de sus ojitos.

L'Escribaneta

La Escribanilla

Pequeñita la han casado, a la hija del Carmesí;
tan pequeñita era, no se sabe calzar ni vestir.
Quien amor tiene, amor lo deja, quien no tiene, tener quiere.
Su marido la ha dejado para que pueda crecer;
se ha ido a la guerra, siete años tardará en venir.
Al cabo de esta séptima su marido de nuevo está aquí.
Llama ya a la puerta:
-¡Escribanilla, baja a abrir!
-¿Dónde está la Escribanilla, madre, que no me baja a abrir?
-¿Cómo puede bajar la Escribanilla si no está por aquí?
El rey moro se la ha llevado a dieciocho leguas lejos de aquí.
-¡Madre, bajadme la capa, madre!, la capa de bombasí;
iré de puerta en puerta como un pobre peregrino.
Hasta que no la haya rescatado pediré pan y vino;
volveré con la Escribanilla, o ya jamás sabréis de mí.
Llegando a la morería, pregunta cuál es el más recto camino;
y el primer castillo que encuentra es el del rey sarraceno.
Y va de puerta en puerta pidiendo una limosna de pan y vino;
en la segunda puerta la Escribanilla encontró.
-¿Por qué suspiráis, señora, por qué hacéis tal gran suspiro?
-Por los ojos y la barba rubia, vos parecéis mi marido.
-Aprisa, Escribanilla, aprisa, si quieres conmigo venir.
Responde que sí la Escribanilla, y se pusieron en camino.
El rey moro se da cuenta y los quiere alcanzar.
-¡Ladrón, sí que me la habéis hecho buena, ladrón!
Os vais a acordar de mí. Si ahora te la llevas doncella,
no lo será mañana por la mañana.
-Así me la llevo, virgen, como el árbol seco floreció.
Para mostrarlo como un milagro, un árbol seco floreció.

El pobre alegre

El pobre alegre

Soy pobre y al rico no envidio su vida,
porque me la paso mucho más divertida.
Si pobres tenemos que ser, seámoslo con agrado.
Yo canto y me alegro cuando Jesús ha nacido.
Por la mañana temprano me levanto, a la fuente me voy.
La cara me lavo y el sueño me pasa.
El rico no puede, porque levantado no está.
Yo canto y me alegro cuando Jesús ha nacido.
Yo tengo un jubón todo terciopelo,
no es ancho ni estrecho, pero en él quepo perfecto,
¡ay!, pobre de mí, se me ha rasgado.
Yo canto y me alegro cuando Jesús ha nacido.
José y María pobres fueron,
María hilaba, san José carpintero.
Si pobres tenemos que ser, seámoslo con agrado.
Yo canto y me alegro cuando Jesús ha nacido.

L'enemic de les dones

El enemigo de las mujeres

En casarme, madre, yo había pensado,
mas discurro, ahora, sacármelo de la cabeza.
Puesto que todas las mujeres están llenas de veneno;
mejor será que no me case, y mozo me quedo.
Vale más que no me case, solo me esté:
en verano a la sombra y en invierno al sol.
Mocete, muchachas hay de todo color;
hay flores venenosas, también dulce flor.
No se halla veneno dentro de un jazmín;
mejor será que te cases, mozo no te quedes.
Enemigo de mujeres, si te haces extraño,
podrías quedarte muy solo todo el año.

*En aquell temps***At that Time**

At that time when it was so cold,
 you rocked, Virgin, a Child.
 Rock, Virgin Mary,
 a sleeping Child
 who is never quiet, who always dances
 and is dying of cold.
 A shepherdess came
 who watched the flock:
 "Here, Virgin Mary, he dreams of a little blanket
 to wrap him in and venerate him."
 And, oh!, when the Virgin has covered him
 and in the manger has laid him,
 he moves his little legs, his shoulders,
 hands and arms, the tears,
 very sweet fall from his little eyes.

*L'Escrivaneta***The Little Scribe**

Little girl, daughter of Carmine, they married her;
 so little she doesn't now how to put on her shoes nor clothes.
 Those who have love, love abandons, those who haven't got,
 want to have.
 Her husband has left so that she might grow;
 he's gone to war, he'll take seven years to return.
 After the seventh her husband is back again.
 He calls at the door:
 "Little Scribe, come downstairs!"
 "Where is the Little Scribe, mother,
 she doesn't come down to let me in?"
 "How can the Little Scribe come down if she is not in?"
 The Moorish key has taken her eighteen leagues far from here."
 "Mother, bring down my cape, mother! the cape of winceyette;
 I'll go door to door like a poor pilgrim.
 Until I rescue her I'll beg bread and wine;
 I'll return with the Little Scribe, or you'll never hear of me again."
 Arriving at the Moorish quarter, he asks for the quickest way;
 and the first castle he comes to is that of the Saracen king.
 And he goes from door to door begging a bit of bread and wine;
 at the second door the Little Scribe he found.
 "Why do you sigh, my lady, why do you sigh so?"
 "For your eyes and fair beard, you look like my husband."
 "Hurry, Little Scribe, hurry, if you want to come with me."
 The Little Scribe answers yes, and they set off on their way.
 The Moorish king realises and wants to catch them.
 "Thief, now you've done me a bad turn, thief!
 You'll hear from me again. If you take the maiden now,
 it won't be tomorrow morning."
 "Thus I take her, virgin, as the dead tree bloomed.
 To show it as a miracle, a dead tree bloomed."

*El pobre alegre***The Happy Poor Man**

I'm a poor man and I don't envy the rich man's life,
 because I have a lot more fun.
 If poor we must be, let's be glad for it.
 I sing and I'm happy when Jesus is born.
 Early in the morning I arise, to the spring I go.
 I wash my face and my sleepiness goes away.
 The rich man can't, because he's yet not up.
 I sing and I'm happy when Jesus is born.
 I have a doublet all of velvet,
 it isn't loose nor tight, rather it fits me perfectly,
 oh!, woe is me, it is torn.
 I sing and I'm happy when Jesus is born.
 Joseph and Mary were poor,
 Mary was a spinner, Saint Joseph a carpenter.
 If poor we must be, let's be glad for it.
 I sing and I'm happy when Jesus is born.

*L'enemic de les dones***The Enemy of Women**

Of marrying, mother, I'd been thinking,
 but I'm thinking now
 of getting it out of my head.
 Since all women are full of venom;
 I'd better not marry, and bachelor I remain.
 It's better that I don't to marry, alone I shall be:
 in summer in the shade and in winter in the sun.
 Lad, they come in all colours;
 there are venomous flowers,
 and sweet flowers too.
 There is no venom in a jasmine;
 it's better that you marry,
 bachelor don't you stay.
 Enemy of women, if you don't pay them mind,
 you might be alone all year.

Transcripció fonètica

En aquell temps

[ən əkél téms/]

En aquell temps de tant fredor,

[ən əkél téms də tám frədó/]

bressàveu, Verge, un Infantó.

[brəsáβəw/ bérzə/ unimfəntó/]

Bresseu, Maria

[brəséw/ məríə]

Verge, en somnia

[βérzə/ ən sumíə]

un Infantet

[un imfəntét]

que mai no calla,

[kə máj nó kálə/]

que sempre balla

[kə sémprə βálə/]

i està mort de fred.

[i əstá mór də frét/]

Una pastora n'hi va arribar

[unə pəstórə ni βáribá/]

que en guardava el bestiar:

[kən gwərdáβəl βəstiá/]

—Teniu, Maria

[təniw/ məríə]

Verge, somnia

[βérzə/ sumíə]

un bolqueret

[un bulkərét]

per a abrigar-lo

[pər əβriyárlu/]

i venerar-lo.

[i βənərárlu/]

Més ai, quan la Verge

[méz áj/ kwán lə βérzə]

l'ha bolcadet

[lá bulkəðét]

i en el pessebre

[i ən əl pəséβrə]

l'ha posadet,

[lá puzəðét/]

mou les cametes,

[mów ləs kəméts/]

les espatlletes,

[ləz əspəlétəs/]

mans i bracets,

[mánz i βrəséts/]

les llagrimetes,

[ləz ləyriméts/]

dolcetes cauen

[dulséts káwən]

dels seus ulls.

[dəls séwz uléts/]

El pobre alegre

[əl póbreléyərə]

Sóc pobre i no envejo la vida del ric,

[sók póbɾəj nó əmβéʒu lə βíðə ðəl rík/]

perquè me la passo molt més divertit.

[pərké mə lə pásu mól méz diβərtít/]

Si hem de ser pobres, siguem-ho de grat.

[si ém də sé póbɾəs/ siyému ðə ɣrát/]

Jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

[ʒó kántuj mələyru kwáɲ ʒəzúz éz nát/]

Matinet me'n llevo, me'n vaig a la font.

[mətinéd mən ləβu/ mən báɟ ə lə fón/]

Em rento la cara i em passa la son.

[əm réntu lə kárəj əm pásə lə són/]

El ric no pot fer-ho perquè no és llevat.

[əl ríɡ nó pót féru pərké nó éz ləβát/]

Jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

[ʒó kántuj mələyru kwáɲ ʒəzúz éz nát/]

Jo en tinc una jupa tota de vellut,

[ʒón tíɲ unə zúpə tóta ðə βəlút/]

no és ample ni estreta pro hi cabo tot just,

[no éz ámplə ni əstrétə prɔj káβu tód zús/]

ai, pobre de mi, se m'ha esparracat.

[áj/ póbɾə ðə mí/ sə máspəɾəkát/]

Jo canto i m'alegreo quan Jesús és nat.

[ʒó kántuj mələyru kwáɲ ʒəzúz éz nát/]

Josep i Maria pobres varen ser,

[ʒuzép i məríə póbɾəz bārən sé/]

Maria filava, Sant Josep fuster.

[məríə filáβə/ sáɲ ʒuzép fusté/]

Si hem de ser pobres siguem-ho de grat.

[si ém ðə sé póbɾəs/ siyému ðə ɣrát/]

Jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

[ʒó kántuj mələyru kwáɲ ʒəzúz éz nát/]

SUMARI

Pròleg.....	3
Prólogo.....	4
Prologue.....	4
Prologue.....	5
Prolog	5
SET GLOSES DE CANÇONS POPULARS CATALANES	
En aquell temps	8
El pobre alegre.....	11
L'escrivaneta.....	15
L'enemic de les dones.....	23
Quatre mil anys hi havia	32
Alabem primerament.....	36
El bon Jesuset.....	40
TRES CANÇONS POPULARS CATALANES	
Muntanyes del Canigó.....	46
Sa ximbomba.....	49
La filadora	51
Traducció del textos	56
Transcripció fonètica.....	60